

El laboratori secret sota l’escola

Hi havia una vegada, en les habitacions d’uns nens on cada matí quan sonava el despertador, l’Eric, l’Aina i en Nil es llevaven contents perquè sabien que l’escola sempre passaven coses interessants.

L’Eric és un nen valent i atrevit. Li agrada córrer i explorar té els cabells castanys els ulls marrons, i porta roba còmoda.

L’Aina és una nena curiosa i intel·ligent. Li agrada pensar abans d’actuar, té els cabells rossos i els ulls verds, i porta una motxilla per investigar.

En Nil en canvi és un nen amable i creatiu. Li agrada ajudar els seus amics i dibuixa. Té els cabells arrissats, els ulls blaus i porta una gorra. L’Aina i l’Eric i en Nil són molt amics, però molt diferents entre ells són molt curiosos que busquen noves aventures.

Avui, a l’hora del pati s’han allunyat dels sorolls de les pilotes per explorar més el racó del gimnàs, on les parets de pedra estan cobertes de plantes.

-Heu vist això? Crida en Nil amb la veu emocionada. Ell s’ha ajupit a prop de l’Aina per mirar a la part baixa de la paret.

Han descobert una porteta de fusta molt antiga que estava amagada darrere d'unes fulles grosses i verdes. La porteta té un dibuix daurat molt especial i un tub d'assaig envoltat de petites estrelles que brillen amb la llum del sol.

L'Eric i en Nil s'apropen per tocar la fusta suau i freda de la porta misteriosa. L'Eric agafa el pom de ferro rovellat i, amb una estirada suau, la porta s'obre amb un grinyol. L'Aina i en Nil miren cap a l'interior i descobreixen unes escales de pedra que baixen cap avall en forma de caragol. A mesura que baixen, les parets del passadís comencen a brillar amb llums de color blau i rosa, com si estiguessin plenes de pols màgica.

Quan arriben al final de l'escala, l'Eric, l'Aina i en Nil entren en una sala gegant. És un lloc meravellós ple de prestatges amb pots de colors, lupes i bates blanques penjades a la paret. Tot sembla preparat per a una gran aventura.

Just sobre d'una taula de fusta molt gran, hi ha un cartell de colors que diu: En Nil i l'Aina llegeixen les lletres xiuxiuejant, somrient amb molta alegria.

Abans de començar, ens hem de preparar diu en Nil molt seriós. Ell i l'Eric troben unes bates blanques de la seva mida i se les posen de seguida. Ara ja semblen uns investigadors de veritat (diuen!).

L'Aina també es posa la seva bata i ulleres de protecció transparents jo també semblo una científica. Ella i en Nil s'apropen a la taula on hi ha gots de vidre, ampolles d'oli, aigua i colorants de tots els colors de l'arc de Sant Martí.

L'Eric i l'Aina comencen el primer experiment, amb molta cura barregen aigua i oli dins d'un pot gran de vidre. L'Eric observa com

l’oli queda a la part de dalt formant bombolles rodones i brillants que semblen planetes. Ara posem-hi color proposa en Nil. Ell i l’Eric afegeixen gotes de colorant blau i vermell. Les gotes cauen a través de l’oli com si fossin paracaigudistes fins que arriben a l’aigua i esclaten en colors preciosos.

Finalment, l’Aina i en Nil afegeixen unes pastilles efervescents. De cop apaguen els llums del laboratori i tot comença a brillar el pot sembla una làmpada màgica plena de bombolles que pugen i baixen sense parar.

Però de sobte hi ha un petit problema. PLOP! Sona el pot. L’escuma comença a pujar massa ràpidament i surt per la vora. L’Eric i en Nil s’espanten una mica i fan un pas a pas endarrere mentre veuen com el líquid toca la taula.

Tranquils!, diu l’Aina molt calmada. Ella recorda una cosa molt important que ha llegit en un llibre, els científics no s’aturen davant dels problemes, i ells observen, pensen i busquen una solució. Els tres amics decideixen treballar en equip.

En Nil corre a buscar un pot de vidre molt més gran per poder repetir l’experiment sense que s’escampi res l’Aina ajuda a triar el recipient més adequat de l’estanteria. Mentrestant, l’Eríc agafa un drap blau i començar a netejar les gotes de colors de la taula. Un bon laboratori ha d’estar sempre net, l’Eric deixa la fusta ben brillant a punt per tornar a començar.

Tornen a provar l’experiment al pot gran, però aquesta vegada l’Aina posa menys quantitat de pastilles, un o dos i tres! Canten junts. L’escuma puja suau i controlada creant un volcà de colors meravellós.

Surten per la porteta i la tanquen en suavitat. L'Aina i en Nil es miren i somriuen i saben que aquest laboratori serà el seu gran secret.

Guarden l'aventura i corren per tornar a classe preparats per a nous experiments.

I catacric, catacrac, el seu conte s'ha acabat.

Escrit per:
Dina Ez Zayani, Fatima Manda, Soukayna Sanssan

Institut de Vic
Departament de química

Curs 2025-2026
QUD0 Laboratori d'anàlisi i control de qualitat